

Afrau dels Cortalets

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al vessant sud del Puig Terrers i dins del barranc del torrent de la Muga a la part alta
Emplaçament	Del final de la pista de la Muga surt un camí fitat que en 90 min arriba a la pleta i el torrent
Alçada:	1580
Coordenades:	
Latitud:	42.28415
Longitud:	1.76155
UTM Est (X):	397891
UTM Nord (Y):	4682068

Classificació

Número de fitxa	08093 - 44
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Protegit i accessible amb cordes.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	PEIN. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Accés	Difícil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	08092A002000320000YU
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dv., 27/12/2019 - 01:00

Descripció

Important engorjat que forma el torrent de la Muga des de que recull les aigües a sota del Puig Terrers fins que arriba a la vall de la Muga. Aquest engorjat és format pel pas continu de l'aigua en les margues del eocè que han format un paisatge més aviat càrstic. A l'engorjat s'hi poden veure tota classe d'avencs i balms que formen un paratge de gran bellesa natural on hi viuen una gran quantitat d'espècies protegides.

Observacions:

Indret de gran bellesa que serveix per denominar el torrent de la Muga. És un lloc de molt difícil accés ja que només s'hi pot arribar fent barranquisme i pel fet d'estar en un Parc Natural, aquesta activitat està prohibida per a la protecció de la flora i la fauna. Es pot observar des de la part del darrere de la pleta dels cortalets i del cap Sadorn

Història

La necessitat de protegir l'àrea de la serra del Cadí figurava ja en les previsions de planificació regional que va fer, el 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana. Això es va tornar a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963, que preveia espais naturals a la zona. El 1966 es va promulgar la llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí, la qual inclou actualment, a més de la zona que avui és parc natural, les serres del Verd i de Port del Comte. Aquesta llei, encara vigent, ordena els recursos de la fauna de manera que el seu aprofitament cinegètic pugui representar una font d'ingressos per a les poblacions que en formen part. Una altra figura de protecció inclosa dins l'espai que ocupa el Parc Natural és el Paratge Natural d'Interès Nacional del Massís del Pedraforca, declarat per la Llei 6/1982, de 6 de maig, de la Generalitat de Catalunya, que comprèn, a més de la muntanya del Pedraforca, la vall de Gresolet. Finalment, per mitjà del Decret 353/1983, de 15 de juliol, de la Generalitat de Catalunya, i a instàncies del Parlament de Catalunya, es va crear el Parc Natural del Cadí-Moixeró. En l'àmbit europeu, el setembre de 1987, d'acord amb la Directiva 79/409 CEE, el Parc va ser declarat Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) i, anys més tard, mitjançant una Decisió de la Comissió de 22 de desembre de 2003, es va aprovar el seu ingrés a la regió alpina dins la Xarxa Natura 2000, ja que és l'espai protegit català amb un nombre més gran d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 en cada cas), d'acord amb la Directiva d'hàbitats de la Unió Europea.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 23.
CORTINA RAMOS. A; GORDI I SERRAT.J (2007). Carta del Paisatge del Berguedà. Pacte per a la protecció. Gestió i millora dels paisatges del Berguedà GENERALITAT DE CATALUNYA.
DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. PARC NATURAL DEL CADÍ MOIXERÓ (2013). Patrimoni cultural i natural.

